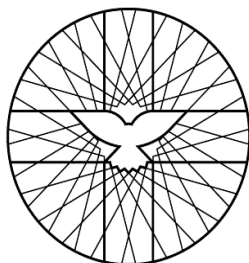


GROOTLETTER LITURGIE AVONDDIENST



**Protestantse Gemeente te
Wapenveld
in de Petruskerk
7 april 2023 19.30 uur**

Goede Vrijdag
Liturgische kleur: Paars

*Voorganger: Ds. I. Boersma-Prins
uit Wapenveld
Organist: Dhr. A. Dijkslag
Ouderling van dienst: Dhr. J.A.S. Hiemstra
Lector: Stille Week Cie.*

Collectes: **40-dagenproject**
kerk
Gebouwen en Onderhoud

Orde van de Avonddienst

Goede Vrijdag

De verandering: De weg

Goede Vrijdag is de dag om stil te staan bij het lijden van Jezus. Dat doen we met een sobere viering. We luisteren naar het evangelie.

In stilte komen we binnen

Openingsgebed

Voorganger: Heer, open mijn lippen

Allen: en mijn mond zal uw lof zingen

Voorganger: God, kom mij te hulp

Allen: Heer, haast U mij te helpen.

Voorganger: O God, Uw lieve Zoon, Jezus Christus, onze Heer, ging de eenzame weg van gevangenschap en oordeel, kruis en graf, teken van zijn grote liefde. We bidden U: mag deze dag van bezinning vrucht dragen in ons leven.

Door Hem, Jezus Christus, uw Zoon, redder en bevrijder voor heel onze wereld.

Allen: Amen

Wij zingen Lied 241:1 ELB "Wees stil voor het aangezicht van God"

Wees stil voor het aangezicht van God,
want heilig is de Heer.
aanbid Hem met eerbied en ontzag
en kniel nu voor Hem neer;
die zelf geen zonde kent
en ons genade schenkt.
Wees stil voor het aangezicht van God,
want heilig is de Heer.

Psalmgebed 140:

Wij lezen Lezen Psalm 140: 1 - 4

- 1 Voor de koorleider. Een psalm van David.
- 2 Bevrijd mij, HEER, van wie mij kwaad doen
behoed mij voor hun bruut geweld.
- 3 In hun hart bedenken zij boze plannen, heel
de dag zoeken ze strijd.
- 4 Hun tong is scherp als die van een slang, achter
hun lippen schuilt het gif van een adder. sela

Wij zingen Psalm 140: 4 en 5

- 4 Mijn God, zeg ik, Gij kunt het keren,
hoor naar mijn stem die tot U schreit.
Sterke Verlosser, Here, Here,
mijn helm en pantser in de strijd.
- 5 Laat al hun plannen schipbreuk lijden.
Doorkruis hun wensen, grote God.
Zij rukken aan van alle zijden.
Verijdel Gij hun sluw complot.

Wij lezen Psalm 140: 10 - 12

10 Dat het hoofd van mijn belagers wordt getroffen door de vloek van hun lippen.

11 Dat gloeiende kolen op hen neerstorten, dat ze vallen in een kuil waaruit ze nooit meer opstaan.

12 Dat er in het land voor lasteraars geen plaats is, dat het kwaad onderdrukkers tot de dood achtervolgt.'

Wij zingen Psalm 140: 8

- 8 Ik weet: de Heer zal vonnis wijzen;
't verdrukte volk wordt opgericht.
In recht hersteld zal het Hem prijzen
en wonen voor zijn aangezicht.

Lezing uit Lucas 22: 1 - 13

1 Het feest van het Ongedesemde brood, dat Pesach genoemd wordt, was bijna aangebroken. 2 De hogepriesters en de schriftgeleerden wilden Hem uit de weg ruimen en zochten naar een goede gelegenheid, want ze waren bang voor de reactie van het volk. 3 Toen nam Satan bezit van Judas, bijgenaamd Iskariot, een van de twaalf. 4 Hij ging naar de hogepriesters en tempelwachters en besprak met hen hoe hij Jezus aan hen zou kunnen uitleveren. 5 Ze waren opgetogen en spraken af dat ze hem daarvoor geld zouden geven. 6 Judas nam hun aanbod aan en zocht een gunstige gelegenheid om Jezus aan hen uit te leveren, zonder dat het volk het zou merken.

7 De dag van het Ongedesemde brood, waarop het pesachlam geslacht moest worden, brak aan. 8 Jezus stuurde Petrus en Johannes op pad met de woorden: 'Ga voor ons het pesachmaal bereiden, zodat we het kunnen eten.' 9 Ze vroegen hem: 'Waar wilt U dat we het bereiden?' 10 Hij antwoordde: 'Let op, wanneer jullie de stad in gegaan zijn, zal jullie een man tegemoetkomen die een kruik water draagt. Volg hem naar het huis waar hij binnengaat, 11 en zeg tegen de heer van dat huis: "De meester vraagt u: 'Waar is het gastenvertrek waar Ik met mijn leer-

lingen het pesachmaal kan eten?’” 12 Hij zal jullie een grote bovenzaal wijzen die al is ingericht; maak het daar klaar.’ 13 Ze gingen op weg, en alles gebeurde zoals Hij gezegd had, en ze bereidden het pesachmaal.

Wij zingen Lied 556:1, 2

- 1 Alles wat over ons geschreven is gaat Gij volbrengen deze laatste dagen, alle geboden worden thans voldragen, alle beproeving van de wildernis.
- 2 Gods schepping die voor ons gesloten bleef ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten, die zoon van David zijt en man van smarte, koning der Joden die de dood verdreef.

Lezing uit Lucas 22: 14 - 27

14 Toen het tijd was, ging Hij samen met de apostelen aanliggen voor de maaltijd. 15 Hij zei tegen hen: ‘Ik heb er hevig naar verlangd dit pesachmaal met jullie te eten voor de tijd van mijn lijden aanbreekt. 16 Want Ik zeg jullie: Ik zal geen pesachmaal meer eten totdat het zijn vervulling heeft gekregen in het koninkrijk van God.’ 17 Hij nam een beker, sprak het dankgebed uit

en zei: 'Neem deze beker en geef hem aan elkaar door. 18 Want Ik zeg jullie: vanaf nu zal Ik niet meer drinken van de vrucht van de wijnstok tot het koninkrijk van God gekomen is.' 19 En Hij nam een brood, sprak het dankgebed uit, brak het brood, deelde het uit en zei: 'Dit is mijn lichaam, dat voor jullie gegeven wordt. Doe dit, telkens opnieuw, om Mij te gedenken.' 20 Zo nam Hij na de maaltijd ook de beker, en zei: 'Deze beker, die voor jullie wordt uitgegoten, is het nieuwe verbond, dat door mijn bloed gesloten wordt.

21 Maar weet wel dat degene die Mij zal uitleveren samen met Mij aan deze tafel aanligt. 22 Want de Mensenzoon moet heengaan zoals het voor Hem bepaald is, maar wee de mens die Hem zal uitleveren.' 23 Ze vroegen zich onder elkaar af wie van hen zoiets zou kunnen doen. 24 Toen ontstond er onder hen onenigheid over de vraag wie van hen de belangrijkste was. 25 Jezus zei tegen hen: 'Vorsten oefenen heerschappij uit over de aan hen onderworpen volken, en wie macht heeft laat zich weldoener noemen. 26 Laat dat bij jullie niet zo zijn! De belangrijkste van jullie moet de minste worden en de leider de dienaar. 27 Want wie is belangrijker: degene die aanligt om te eten of degene die bedient? Is het niet degene die aanligt? Maar Ik ben in jullie midden als iemand die dient.

Wij zingen Lied 4

(Liefste lied van overzee I, picardy hymne)

Al wat ademt moet nu zwijgen,
om het wonder te verstaan,
alle zorgen overstijgen
van het alledaags bestaan,
want met zegenende handen,
draagt de Heer zijn liefde aan.

Hij gaf zich aan ons verloren,
Hij die engelen gebod,
onder ons als mens geboren
uit Maria's moederschoot,
geeft zich nu aan zijn getrouwen,
deelt zich uit als hemels brood.

Lezing uit Lucas 22: 28 - 38

28 Jullie zijn in al mijn beproevingen steeds bij Mij gebleven. 29 Ik bestem jullie voor het koningschap zoals mijn Vader Mij voor het koningschap bestemd heeft: 30 jullie zullen in mijn koninkrijk eten en drinken aan mijn tafel, en zeten op een troon om recht te spreken over de twaalf stammen van Israël.

31 Simon, Simon, weet dat Satan jullie voor zich heeft opgeëist om jullie als graan te mogen ze-

ven. 32 Maar Ik heb voor je gebeden opdat je geloof niet zou bezwijken. En als jij eenmaal tot inkeer bent gekomen, moet jij je broeders sterken.’ 33 Simon antwoordde: ‘Heer, ik ben zelfs bereid om met U de gevangenis in te gaan en te sterven.’ 34 Maar Jezus zei: ‘Ik zeg je, Petrus, deze nacht zal de haan niet kraaien voordat je driemaal geloochend hebt dat je Mij kent.’ 35 Daarna zei Hij tegen hen: ‘Toen Ik jullie uitzond zonder geldbuidel, reistas en sandalen, kwamen jullie toen iets tekort?’ ‘Niets!’ antwoordden ze. 36 Hij zei: ‘Maar wie nu een geldbuidel heeft, moet die meenemen, evenals zijn reistas, en wie er geen heeft moet zijn mantel verkopen en zich een zwaard aanschaffen. 37 Want Ik zeg jullie: wat geschreven staat, moet in Mij tot vervulling komen, namelijk: “Hij werd gerekend tot de wettelozen.” Inderdaad, nu wordt voltrokken wat over Mij gezegd is.’ 38 Ze zeiden: ‘Kijk Heer, hier zijn twee zwaarden.’ Maar Hij zei tegen hen: ‘Genoeg hierover!’

Wij zingen Lied 569: 3 en 4

- 3 Zo is de Heer een knecht geworden
en tot de bodem toe gegaan
om ons met ootmoed te omgorden,
Hij doet ons zijn geringheid aan.

4 Heer van mijn hart, U bent gekomen
de nacht door naar uw grote dag,
ik heb in eenvoud aangenomen
dat ik U daarin volgen mag.

Lezing uit Lucas 22: 39 - 46

39 Hij vertrok en ging volgens zijn gewoonte naar de Olijfberg. De leerlingen volgden Hem. 40 Toen Hij daar was aangekomen, zei Hij tegen hen: 'Bid dat jullie niet in beproeving komen.' 41 En Hij liep bij hen weg, tot ongeveer een steenworp ver, en knielde daarna neer om te bidden. Hij bad: 42 'Vader, als U het wilt, neem dan deze beker van Mij weg. Maar laat niet wat Ik wil, maar wat U wilt gebeuren.' 43 Uit de hemel verscheen Hem een engel om Hem kracht te geven. 44 Hij werd overvallen door doodsangst en bad nog vuriger; zijn zweet viel in grote druppels als bloed op de grond. 45 Toen Hij na zijn gebed opstond en terugliep naar de leerlingen, zag Hij dat ze van verdriet in slaap waren gevallen, 46 en Hij zei tegen hen: 'Waarom slapen jullie? Sta op en bid dat jullie niet in beproeving komen.'

Wij zingen Gezang 180 (LvK): 1, 3 en 4

1

Gethsémane, die nacht moest eenmaal komen.
De Heiland heeft bewust die weg genomen.
Hij laat zijn doel niet los, wijkt niet terzijde,
aanvaardt het lijden.

3

Wie heeft gewaakt van die het naaste stonden?
Hij heeft hen driemaal slapende gevonden.
Hij ging terug en heeft alleen geleden,
eenzaam gebeden:

4

Laat Vader, deze beker Mij voorbijgaan;
waar zijn de engelen die Mij kunnen bijstaan?
Maar, zo Ik niet dit lijden mag ontvlieden,
uw wil geschiede.

Lezing uit Lucas 22: 47-65

47 Terwijl Hij nog sprak, kwam er opeens een horde mensen aan. Voorop liep de man die Judas heette, een van de twaalf; hij ging naar Jezus toe om Hem te kussen. 48 Maar Jezus zei tegen hem: 'Judas, lever je de Mensenzoon uit

met een kus?’ 49 Toen degenen die bij Hem stonden zagen wat er ging gebeuren, vroegen ze: ‘Heer, zullen we er met het zwaard op los slaan?’ 50 En een van hen haalde uit naar de dienaar van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af. 51 Maar Jezus zei: ‘Houd daarmee op!’ Hij raakte het oor aan en genas de man. 52 Tegen de hogepriesters en tempelwachters en de oudsten van het volk die op Hem afgekomen waren, zei Hij: ‘U bent er met zwaarden en knuppels op uit getrokken om Mij te arresteren, alsof Ik een misdadiger ben! 53 Dagelijks was Ik bij u in de tempel, en toen hebt u geen vinger naar Me uitgestoken, maar dit is uw uur, nu toont de duisternis haar macht.’ 54 Ze grepen Hem vast en voerden Hem weg, en brachten Hem naar het huis van de hogepriester. Petrus volgde hen op een afstand. 55 Ze staken een vuur aan midden op de binnenplaats en gingen eromheen zitten; Petrus voegde zich bij hen. 56 Een dienstmeisje zag hem bij het vuur zitten, keek hem strak aan en zei: ‘Die man hoorde er ook bij!’ 57 Maar hij ontkende het: ‘Mens, ik ken Hem niet eens!’ 58 Even later merkte een ander hem op en zei: ‘Jij bent ook een van hen!’ Maar Petrus zei: ‘Welnee man, helemaal niet.’ 59 En ongeveer een uur later zei nog iemand met grote stelligheid: ‘Zeker, die man was ook in zijn gezelschap, hij komt im-

mers ook uit Galilea.’ 60 Maar Petrus zei: ‘Ik weet niet waar je het over hebt.’ En op datzelfde moment, terwijl hij nog sprak, kraaide er een haan. 61 De Heer draaide zich om en keek Petrus aan, en toen herinnerde Petrus zich de woorden van de Heer: ‘Nog voor vannacht de haan gekraaid heeft zul je Mij driemaal verloochenen.’ 62 Hij ging naar buiten en huilde bitter. 63 De mannen die Jezus gevangenhielden, drevden de spot met Hem en geselden Hem. 64 Ze blinddoekten Hem en zeiden: ‘Profeteer nu maar, wie is het die Je geslagen heeft?’ 65 En ze zeiden nog tal van andere lasterlijke dingen tegen Hem.

Wij zingen Lied 560: 1 en 2

- 1 Hij ging de weg zo eenzaam
tot in Jeruzalem.
Geen vriend kon langer meegaan,
geen mens hield nog de wacht met hem.
Hij ging die weg voor hen.
Hij deed dit ook voor hen.

- 2 Hij ging de weg zo eenzaam
tot in Jeruzalem.
De beulen die hem sloegen,
bespotten met een doornenkroon.

Hij zweeg en leed voor hen,
Hij deed dit ook voor hen.

Lezing uit Lucas 22: 66 - 23:1

66 Toen het dag werd, kwam de raad van oudsten van het volk bijeen, hogepriesters zowel als schriftgeleerden, en ze leidden Hem voor in hun raadszitting. 67 Ze zeiden: 'Als U de messias bent, zeg het ons dan.' Maar Jezus antwoordde: 'Als Ik het u zeg, gelooft u Mij toch niet. 68 En als Ik een vraag stel, antwoordt u niet. 69 Maar vanaf nu zal de Mensenzoon gezeten zijn aan de rechterhand van God, de Machtige.' 70 Toen zeiden allen: 'U bent dus de Zoon van God?' Hij antwoordde: 'U zegt dat Ik het ben.' 71 Ze zeiden: 'Waarvoor hebben we nog getuigenverklaringen nodig? We hebben het immers zelf uit zijn eigen mond gehoord!'

1 Ze stonden allen op en leidden Hem voor aan Pilatus.

Wij zingen Gezang 181: 1 en 2 (LvK)

1

Noem de overtreding mij, die Gij begaan hebt, het kwaad, gekruiste Heer, dat Gij gedaan hebt, waaraan uw volk U schuldig heeft bevonden, noem mij uw zonden.

2

Gij wordt gegeseld en gekroond met doornen, geminacht als de minste der verloornen, en als een booswicht, die zijn straf moet dragen,
aan 't kruis geslagen.

Lezing uit Lucas 23: 2 - 12

2 Daar brachten ze de volgende beschuldigingen tegen Hem in: 'We hebben vastgesteld dat deze man ons volk van het rechte pad afbrengt en de mensen ervan weerhoudt belastingen aan de keizer te betalen, en dat Hij van zichzelf zegt dat Hij de messias is, de koning.' 3 Pilatus vroeg Hem: 'Bent U de koning van de Joden?' Jezus antwoordde: 'U zegt het.' 4 Daarop zei Pilatus tegen de hogepriesters en de samengeschoolde menigte: 'Ik vind niets waaraan deze man schuldig is.' 5 Maar ze bleven hardnekkig

beweren: 'In heel Judea ruit Hij met zijn onder-richt het volk op, van Galilea tot hier!' 6 Toen Pilatus dit hoorde, vroeg hij of Jezus uit Galilea kwam, 7 en toen hij besepte dat Hij onder Herodes' gezag viel, stuurde hij Hem naar Herodes, die op dat moment in Jeruzalem verbleef.

8 Herodes was bijzonder blij toen hij Jezus zag, want hij wilde Hem al heel lang ontmoeten omdat hij veel over Hem gehoord had. Bovendien hoopte hij Hem een wonder te zien doen. 9 Hij ondervroeg Hem uitvoerig, maar Jezus antwoordde hem niet één keer. 10 De hogepriesters en de schriftgeleerden die erbij stonden, brachten zware beschuldigingen tegen Hem in. 11 Hierop begonnen Herodes en zijn soldaten Jezus te honen, en ze dreven de spot met Hem door Hem een pronkgewaad om te hangen. Zo stuurde hij Hem terug naar Pilatus. 12 Op die dag werden Herodes en Pilatus vrienden, terwijl ze altijd elkaars vijanden waren geweest.

Wij zingen een lied op melodie van Gezang 183 (LvK)

In woede sloeg de wereld
de waarheid op de mond.
Tot bloedens toe gehegeld,
bedroefd en weggestompt,

ontmoedigd, lamgeslagen,
door broeders uitgejouwd –
hoe heeft Hij kunnen dragen
dat godgevloekte hout?

Lezing uit Lucas 23: 13 - 25

13 Pilatus riep de hogepriesters en de leiders en het volk bij zich 14e n zei tegen hen: ‘U hebt die man voor mij gebracht als iemand die het volk van het rechte pad afbrengt, maar u weet dat ik Hem, toen ik Hem in uw bijzijn verhoorde, aan geen van de zaken waarvan u Hem beticht schuldig heb bevonden. 15 En Herodes evenmin, hij heeft Hem immers naar ons teruggestuurd; Hij heeft niets gedaan waarop de doodstraf staat. 16 Dus zal ik Hem vrijlaten, nadat ik Hem heb laten geselen.’ 18 Maar ze begonnen met zijn allen luidkeels te schreeuwen: ‘Weg met Hem! Laat Barabbas vrij!’ 19 Deze laatste was gevangengezet wegens een oproer dat in de stad had plaatsgevonden en wegens moord. 20 Pilatus praatte opnieuw op hen in omdat hij Jezus wilde vrijlaten. 21 Maar ze schreeuwden het uit: ‘Kruisig Hem, kruisig Hem!’ 22 Voor de derde maal zei hij tegen hen: ‘Wat heeft die man dan misdaan? Ik heb niets gevonden waarvoor Hij de doodstraf verdient. Dus zal ik Hem vrijlaten, nadat ik Hem heb laten geselen.’ 23 Maar ze

bleven luidkeels eisen dat Hij gekruisigd zou worden, en met hun geschreeuw wonnen ze het pleit: 24 Pilatus besloot hun eis in te willigen. 25 Hij liet de man gaan die wegens oproer en moord gevangen was gezet en om wiens vrijlating ze hadden gevraagd, en leverde Jezus over aan hun willekeur.

Wij zingen Lied 202: 1 uit de bundel HH

Zie hoe Jezus daar loopt in Jeruzalem,
Met een kruis op zijn rug en een doornenkroon.
Hoor, de menigte schreeuwt en roept: 'Kruisig Hem!'

Zo gaf God zijn eigen Zoon.

Ja, ik dank voor uw genade, O Heer,
dat U het kruis voor mij droeg.

U bewijst uw genade aan mij telkens weer.
Uw genade is mij genoeg.

Lezing uit Lucas 23: 26 - 43

26 Toen Jezus werd weggeleid, hielden de soldaten een zekere Simon van Cyrene aan, die net de stad binnenkwam. Ze legden het kruis op zijn rug en lieten hem het achter Jezus aan dragen. 27 Een grote volksmenigte volgde Jezus, waaronder veel vrouwen die over Hem wee-

klaagden en zich op de borst sloegen. 28 Jezus keerde zich echter naar hen om en zei: 'Dochters van Jeruzalem, huil niet om Mij. Huil liever om jezelf en je kinderen, 29 want weet, de tijd zal aanbreken dat men zal zeggen: "Gelukkig wie onvruchtbaar is, gelukkig de moederschoot die niet gebaard heeft en de borst die geen kind heeft gezoogd." 30 Dan zullen de mensen tegen de bergen zeggen: "Val op ons neer!" en tegen de heuvels: "Bedek ons!" 31 Want als dit gebeurt met het jonge hout, wat zal het verdorde hout dan niet te wachten staan?' 32 Samen met Jezus werden nog twee anderen, beiden misdadigers, weggeleid om terechtgesteld te worden. 33 Aangekomen bij de plek die de Schedelplaats heet, kruisigden ze Hem, samen met de twee misdadigers, de een rechts van Hem, de ander links. 34 Jezus zei: 'Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen.' De soldaten verdeelden zijn kleren onder elkaar door erom te dobbelen. 35 Het volk stond toe te kijken. De leiders hoondden Hem en zeiden: 'Anderen heeft Hij gered; laat Hij nu zichzelf redden als Hij de messias van God is, zijn uitverkorene!' 36 Ook de soldaten dreven de spot met Hem, ze gingen voor Hem staan en boden Hem water met azijn aan, 37 terwijl ze zeiden: 'Als Je de koning van de Joden bent, red jezelf dan!' 38 Boven Hem was een opschrift aangebracht: 'Dit is de koning van

de Joden'. 39 Een van de gekruisigde misdadigers zei spottend tegen Hem: 'Jij bent toch de messias? Red jezelf dan en ons erbij!' 40 Maar de ander wees hem terecht met de woorden: 'Heb jij dan zelfs geen ontzag voor God nu je dezelfde straf ondergaat?' 41 Wij worden terecht gestraft: het is ons verdiende loon. Maar die man heeft niets verkeerd gedaan.' 42 En hij zei: 'Jezus, denk aan mij wanneer U in uw koninkrijk komt.' 43 Jezus antwoordde: 'Ik verzeker je: nog vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn.'

Wij zingen Lied 587: 1, 2, 3 en 7

1

Licht voor de wereld, geeft U zich gevangen
in deze nacht van duistere belangen?
Ik zoek U, Heer, en vraag U: maak mijn oren
heel om te horen.

2

Eén mens moet sterven om een volk te redden.
Door uw gehoorzaam lijden kan ik verder,
warm ik mij aan uw liefde die niet loochent.
Open mijn ogen.

3

Hemelse koning, door God uitgekozen,
waarom staat U terecht als rechteloze?
U hebt geen schuld, de waarheid is geschonden.
U draagt mijn zonden.

7

Rijke geschenken zou ik willen geven,
eerbied en dank, de mirre van mijn leven.
Eer aan de Heer, die dood en duister keerde,
Licht voor de wereld.

We gaan staan

Lezing uit Lucas 23: 44 - 46

44-45 Rond het middaguur werd het donker in het hele land doordat de zon verduisterde. De duisternis hield drie uur aan. Toen scheurde het voorhangsel van de tempel doormidden. 46 En Jezus riep met luide stem: 'Vader, in uw handen leg Ik mijn geest.' Toen Hij dat gezegd had, blies Hij de laatste adem uit.

Stilte (lichten gaan uit)

(We blijven zo mogelijk staan voor het laatste gedeelte van deze dienst)

Lezing uit Lucas 23: 47 - 56

47 De centurio zag wat er gebeurd was en loofde God met de woorden: 'Werkelijk, deze mens was een rechtvaardige!' 48 De mensen die voor het schouwspel samengekomen waren en de gebeurtenissen hadden gadeslagen, keerden terug naar huis, terwijl ze zich van verdriet op de borst sloegen. 49 Alle mensen die Jezus gekend hadden waren op een afstand blijven staan, ook de vrouwen die Hem vanuit Galilea gevolgd waren en alles hadden zien gebeuren. 50-51 Er was ook een man die Josef heette en afkomstig was uit de Joodse stad Arimatea. Hij was een raadsheer, een goed en rechtvaardig mens, die de komst van het koninkrijk van God verwachtte en niet had ingestemd met het besluit en de handelwijze van de raad. 52 Hij ging naar Pilatus en vroeg hem om het lichaam van Jezus. 53 Nadat hij het lichaam van het kruis had gehaald, wikkelde hij het in linnen doeken en legde het in een rotsgraf dat nog nooit was gebruikt. 54 Het was de voorbereidingsdag, de sabbat was bijna aangebroken. 55 De vrouwen die met Jezus waren meegereisd uit Galilea, waren Josef gevolgd. Ze zagen het graf en zagen ook hoe Jezus' lichaam er werd neergelegd. 56 Daarna gingen ze naar huis, waar ze

geurige olie en balsem bereidden. Op sabbat namen ze de voorgeschreven rust in acht.

Wij zingen Lied 578: 1, 2

- 1 O kostbaar kruis, o wonder Gods,
waaraan de prins der glorie stierf;
ik wil om U zijn zonder trots,
ik acht verlies wat ik verwierf.

- 2 Bewaar mij dat ik roemen zou
dan in mijns Heren Christi dood.
Al wat ik anders noemen zou
is niets bij dit mysterie groot.

Gebed van de dag

Wij zingen ons Slotlied 578: 6

- 6 De aarde zelf is veel te klein
voor wie U waarlijk loven wil.
Uw liefde is een groot geheim,
zij vraagt geheel mijn hart en ziel.

In stilte en donker verlaten we de kerk

